

Arrest

nr. 146 870 van 1 juni 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE EERSTE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 28 maart 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 24 februari 2012 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 2 april 2012 met refertenummer X.

Gelet op de beschikking van 27 april 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2015.

Gehoord het verslag van eerste voorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HINNEKENS, die *loco* advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 2 december 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort: de vreemdelingenwet). Op 30 december 2009, 15 maart 2010 en 17 juni 2010 wordt voornoemde aanvraag geactualiseerd.

Op 24 februari 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij voornoemde aanvraag ontvankelijk, doch ongegrond wordt verklaard.

Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 02.12.2009 werd ingediend en op 30.12.2009, 15.03.2010 en 17.06.2010 door:

B., H. (R.R.: ...) nationaliteit: Marokko geboren te (...) op (...) adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, (...) deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Reden(en):

Ter ondersteuning van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, beroept betrokkene zich op de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9.3 en art 9bis van de wet van 15.12.1980. We merken echter op dat deze vernietigd werden door de Raad van State (RvS arrest 198.769 van 09.12.2009 en arrest 215.571 van 05.10.2011). Bijgevolg zijn de criteria van deze instructies niet meer van toepassing.

Wat de lokale verankering van betrokkene betreft (hij is werkbereid en heeft opleidingen gevolgd, wat hij aantoonst met attesten en loonfiches en hij zou sinds 2004 in België verblijven), dient er opgemerkt te worden dat een goede integratie in de Belgische maatschappij en een langdurig verblijf elementen zijn die een grond zouden kunnen vormen voor een verblijfsrecht, maar niet moeten vormen (RvS arrest 133.915 dd. 14.07.2004). Daarom zijn deze elementen op zich onvoldoende om een verblijfsrecht toe te kennen.”

Voorname beslissing wordt ter kennis gebracht aan verzoeker op 8 maart 2012.

Op dezelfde datum neemt de gemachtigde van de staatssecretaris tevens de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat hij geen synthesesamenvatting wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort: de Raad) doet uitspraak op basis van de middelen uiteengezet in het inleidend verzoekschrift en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de vreemdelingenwet.

2.2. Artikel 39/72 *juncto* artikel 39/81 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.”

De Raad stelt vast dat verweerder geen nota met opmerkingen heeft neergelegd. Evenmin werd het administratief dossier bezorgd. Met toepassing van artikel 39/59, § 1 van de vreemdelingenwet dienen de door verzoeker vermelde feiten als bewezen te worden geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad stelt vast dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet slechts beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037). Het belang dient eveneens actueel te zijn en dus voorhanden moet zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep als op het tijdstip dat de Raad uitspraak dient te doen (zie o.a. RvS 31 maart 1994, nr. 46.816).

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 17 juli 2012 is gerepatriëerd met als bestemming Casablanca.

De Raad merkt op dat het belang van de verzoekende partij bij haar aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet erin bestaat haar verblijf in het Rijk een legaal karakter te verlenen (cf. RvS 25 mei 2005, nr. 144.961). Aangezien verzoeker niet meer op het grondgebied van het Rijk verblijft, kan hij geen voordeel meer halen uit het door hem ingestelde beroep. Een aanvraag om machtiging tot verblijf die ingediend wordt op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet veronderstelt ook het bestaan van buitengewone omstandigheden die verhinderen dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in het buitenland wordt ingediend. Wanneer de aanvrager zich nadien in het buitenland bevindt, *quod in casu*, zijn er per definitie geen buitengewone omstandigheden meer op grond waarvan hij niet naar het buitenland kan terugkeren om er zijn aanvraag in te dienen (cf. RvS 13 maart 2008, nr. 180.989).

Ter terechtzitting betoogt de advocaat van verzoeker bij de vraag naar het belang van verzoeker dat verzoeker nog steeds op het Belgische grondgebied verblijft en verwijst naar de brief van de advocaat van verzoeker gericht aan de Raad. De Raad stelt echter vast dat dit betoog en voornoemde brief enkel een loutere bewering inhouden en de aanwezigheid van verzoeker op het Belgische grondgebied dan ook niet wordt aangetoond.

Dergelijke blote bewering wordt niet aanvaard en de Raad stelt dan ook vast dat verzoeker niet meer getuigt van het rechtens vereiste actueel belang bij het aanvechten van de bestreden beslissing.

De advocaat van verweerder verwijst in haar betoog naar het verslag van vertrek en stelt dat er nadien geen enkel spoor is van verblijf in België en dat verzoeker bovendien geen enkel begin van bewijs bijbrengt.

Er dient derhalve te worden besloten dat het ingestelde beroep onontvankelijk is.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een juni tweeduizend vijftien door:

mevr. C. BAMPES,

eerste voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPES